

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně: **I. L.**, zast. JUDr. Alenou Mrlinovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Zábřeh, Výškovická 122, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2006, č. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 10. 2007, č. j. 17 Cad 69/2006 - 38,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2006, č. X. Tímto rozhodnutím žalovaná odňala žalobkyni plný invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Krajský soud vycházel z následujícího skutkového stavu:

Podle posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 9. 2. 2006 je zdravotní stav žalobkyně (absolventky gymnázia s maturitou, dlouhodobě zaměstnané jako administrativní pracovnice, sekretářka, odborný technický pracovník), poživatelky plného invalidního důchodu, dlouhodobě nepříznivý s mírou poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti 35 %. Žalobkyně je neschopna vykonávat

práci fyzicky namáhavou. Ke změně stupně invalidity došlo z důvodu stabilizace ortopedického nálezu po TEP pravé kyčle v roce 2004 s lehčím omezením hybnosti. I s ohledem na ostatní diagnózy je žalobkyně podle tohoto posudku již jen částečně invalidní.

Na základě tohoto posudku odňala žalovaná rozhodnutím ze dne 27. 2. 2006 žalobkyni plný invalidní důchod.

Podle posudků posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (PK MPSV) v Ostravě ze dne 13. 10. 2006 a v Hradci Králové ze dne 3. 1. 2007 nebyla žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí plně ani částečně invalidní, pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u ní činil pouze 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po TEP pravého kyčelního kloubu, provedené dne 13. 9. 2004. Stav odpovídá příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, kapitole XV., oddílu H, položce 50.1, tj. ztrátě schopnosti soustavné výdělečné činnosti 25 %, což je střední hranice procentního rozpětí, a to i s přihlédnutím k dalším zdravotním postižením. U žalobkyně nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a její dlouhodobě nepříznivý stav jí značně neztěžoval obecné životní podmínky (přílohy 3 a 4 vyhlášky). Žalobkyně je schopna vykonávat lehkou fyzickou práci bez nošení a zvedání těžkých břemen, s možností změny pracovní polohy, bez práce ve vynucených polohách, bez dlouhých pochodů v nerovném terénu a stání, bez nadměrného přetěžování dolních končetin, v klimaticky vhodném prostředí, s možností dodržování pravidelné životosprávy. Vhodná se jeví administrativní kontrolní činnost.

Částečný invalidní důchod byl žalobkyni přiznán od 18. 3. 2004 pro omezení rozsahu pohybu v pravém kyčelním kloubu při pravostranné dysplastické koxartroze s indikací k TEP. Následné přiznání plného invalidního důchodu od září 2004 bylo pro stav po implantaci TEP kyčelního kloubu vpravo pro pokročilou postdysplastickou artrózu kloubu v perioperačním období. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl hodnocen podle kapitoly XV., oddílu H, položky 50.3 přílohy č. 2 vyhlášky – endoprotézy kyčelních, kolenních kloubů, stavy v perioperačním období a rekonvalescenci (zpravidla po dobu jednoho roku), a stanoven na 70 %. Z důvodu stabilizace zdravotního stavu došlo dne 9. 2. 2006 ke změně plné invalidity na částečnou. Posudkové komise však považují přiznání částečné invalidity za nadhodnocení zdravotního stavu a stanovení data invalidity považují za náhodné. Datum změny je stanoveno ortopedickým nálezem ze dne 4. 8. 2005. Odborné ortopedické nálezy prokazují, že zdravotní stav žalobkyně byl příznivě stabilizován. Rozsah hybnosti po provedené TEP byl bez závažnějšího omezení rozsahu pohybu v kyčelním kloubu. Dále je u žalobkyně přítomen vertebrogenní algický syndrom při degenerativních změnách páteře a bez prokázaných známek kořenového dráždění. Nebylo zjištěno závažné funkční postižení více úseků páteře s chronickými silnějšími projevy nervového a svalového dráždění, ani nebyla prokázána výrazná porucha svalového korzetu, svalová atrofie, poruchy svěračů či závažné parézy.

Oba posudky byly podle soudu vypracovány komisemi zasedajícími v řádném složení, kde byl vždy přítomen i odborný lékař ortoped a komise vycházely z úplné zdravotní dokumentace žalobkyně a ze všech jejích zdravotních potíží. Obě komise měly k dispozici spisovou dokumentaci OSSZ v Karviné, zdravotní dokumentaci žalobkyně od

praktické lékařky MUDr. B. a dále odborné nálezy ortopedické, kardiologické, oční, neurologické a výsledky vyšetření EMG. Závěry posudků posudkové komise v Ostravě a zejména v Hradci Králové nevzbudily podle krajského soudu žádné pochybnosti, krajský soud se s nimi zcela ztotožnil a pro své rozhodnutí přejal. Pokud žalobkyně navrhovala provedení znaleckého posudku, považoval to soud vzhledem k úplnosti a odbornosti posudků obou posudkových komisí za nadbytečné. Provedené důkazy nebyly ničím zpochybněny. Požadavek žalobkyně na přiznání plného invalidního důchodu od ledna do září 2004 nebylo možné řešit v probíhajícím řízení, neboť jeho předmětem byl přezkum rozhodnutí žalované o odnětí dávky. Krajský soud proto uzavřel, že ztráta výdělečné schopnosti žalobkyně činí toliko 25 %, a proto jí k datu vydání napadeného rozhodnutí nelze považovat již dále za plně invalidní, ani za částečně invalidní. Soud tudíž žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížností z důvodu vymezeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud podle jejího názoru nesprávně vyhodnotil předložené lékařské zprávy a další důkazy. Nejen že se zdravotní stav žalobkyně nezlepšil ani nestabilizoval, ale došlo k jeho zhoršení, a to ještě před vydáním rozhodnutí. V lékařské zprávě vydané Rehabilitačním sanatoriem Karviná, Lázně Darkov, ze dne 7. 12. 2004 je uvedeno, že u stěžovatelky byla zjištěna prolongace PKD o 0,5 cm. Toto není v závěrech posudkové komise uvedeno, z čehož podle stěžovatelky vyplývá, že její zdravotní dokumentace nebyla pečlivě zkoumána. Závěr komise, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stěžovatelky nedosahuje 66 %, považuje stěžovatelka za nesprávný. Dle svého přesvědčení není schopna zařadit se do pracovního procesu. Stěžovatelka proto navrhla, aby byl soudem vyžádán nový srovnávací posudek posudkovou komisí z jiných krajů, případně znalecký posudek nezávislého soudního znalce. Žádá Nejvyšší správní soud, aby napadený rozsudek krajského soudu zrušil a vyslovil závěr, že u ní nedošlo k přerušení plné invalidity.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu uplatněných stížných bodů, po posouzení věci však dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. O věci uvážil takto:

Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí. Za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

Podle § 132 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s. soud hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Při hodnocení důkazu posudkem PK MPSV ČR se pak soud musí zabývat tím, zda uvedený posudek má všechny předepsané náležitosti, zejména pak posoudit, zda jeho skutkový základ je úplný a podložený obsahem nálezů, zda je náležitě zhodnocena míra funkčního postižení vyplývající z jednotlivých onemocnění

posuzovaného a zda posudkové závěry jsou přesvědčivé a posudkové hodnocení odpovídá zjištěným skutečnostem.

Krajský soud zhodnotil ve věci vypracované posudky PK MPSV v Ostravě a v Hradci Králové jako úplné a s jejich závěry se ztotožnil. Rovněž Nejvyšší správní soud dospěl po prostudování soudního spisu k závěru o jejich úplnosti, pokud jde o skutková zjištění, a přesvědčivosti co do posudkových závěrů. Oba posudky se pak prakticky shodují jak v popisu skutkového základu, tak i ve stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a jeho hlavní příčiny. Vzhledem k absenci jakýchkoliv rozporů mezi oběma posudky (které by případně mohly budit v některém ohledu pochybnost) proto považuje Nejvyšší správní soud další dokazování za zcela nadbytečné.

Nejvyšší správní soud považuje za vhodné zdůraznit, že přiznání plné invalidity od září 2004 bylo v daném případě od počátku indikováno jako dočasné pro perioperační období po implantaci TEP, resp. období rekonvalescence, tedy s výhledem následného zlepšení zdravotního stavu stěžovatelky, nebo přinejmenším jeho uspokojivé stabilizace (cíl totální náhrady kyčelního kloubu). Tento předpoklad se podle obou výše citovaných posudků posudkových komisí MPSV v plném rozsahu naplnil.

Pouze na okraj dodává nakonec Nejvyšší správní soud, že účelem posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV je objektivní zhodnocení schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce, které jediné může být pro rozhodnutí soudu určující. Subjektivní pocity, o které zejména stěžovatelka opřela svou kasační stížnost, nelze v řízení před správními soudy zohlednit.

Z výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě netrpí vadou podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný správní orgán měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu